

датиране (по отношение на текстове с предварително известно достоверно датиране).

Авторът предлага нов подход в задачата за разпознаване на зависимите и независимите наративни (исторически) текстове въз основата на няколко нови емпирико-статистически модела (закономерности), които са резултат от широки статистически експерименти с конкретни текстове, хроники, първоизточници и т.н. с различни количествени характеристики. Проверката на тези модели (статистически хипотези) с конкретен материал от хрониките, потвърди ефективността на моделите и позволи създаването на нови методи за датиране на текстове (по-точно на събитията, описани в тези текстове).

Подходът, предлаган от А. Т. Фоменко, е нестандартен и изисква от читателя известно внимание и трудолюбие, за да се ориентира сред новите и може би необичайни за него логически построения. В същото време основните идеи на автора се възприемат напълно естествено от гледната точка на съвременната математическа статистика и с лекота се вметват в мисловната система на специалистите по приложна статистика.

Научните резултати, получени от автора, са любопитни и вероятно днес вече трябва да говорим за възникването на ново (и доста неочаквано) научно течение в приложната статистика, което предизвиква безспорен интерес. Всички резултати се опират на огромна по обем работа, извършена от автора заедно с колегите му – учени, най-вече – професионалисти в областта на математическата статистика и нейното прилагане.

Книгата се занимава с проблеми, които са в сглобата на няколко научни дисциплини, и затова неизбежно възникват проблемите за създаване на контакт между различни специалисти. Много понятия и термини, обичайни в един кръг от учени, трябва да се преведат на езика на учени с други специалности и ориентации. Читателите на тази книга, както и представителите на естествено-научните и хуманитарните науки не бива да забравят това. Но такива „трудности в общуването“ са типични и се преодоляват с лекота във всеки смесен колектив от учени, заети с решаването на приложен научен проблем. Ще се надяваме, че и мнозина от бъдещите читатели ще образуват такъв колектив, за да продължат успешно изследванията, започнати в книгата на известния професионалист математик.

Освен разработените нови емпирико-статистически методи за датиране на събитията, в книгата има и приложения по проблема за съвременната научна аргументация на хронологията. Тук основният статистически резултат (наплатената структура на глобалната хронологична карта и разпада ѝ до „сбор“ от четири пласта) трябва ясно да се разграничи от различните му ин-